تلویزیون

مدیران تلویزیون توجهی به مناسبت‌های مذهبی ندارند

یک مستندساز گفت: در ۳ ماه محرم، صفر و رمضان زندگی مردم کاملاً متاثر از رویدادهای مذهبی است اما متاسفانه هیچ وقت مدیران تلویزیون برای این ۳ ماه فکر نمی‌کنند. به گزارش فارس، وحید چاووش، مستندساز کشورمان که سابقه ساخت چند اثر مستند درباره پیاده‌روی اربعین را در کارنامه دارد، درباره بی‌توجهی‌های صورت گرفته از جانب مدیران تلویزیون به مناسبت‌های مذهبی از جمله اربعین گفت: ۳ ماه کاملا مذهبی از ۱۲ ماه سال داریم؛ محرم، صفر و رمضان. در این ۳ ماه زندگی مردم کاملا متاثر از رویدادهای مذهبی است و پرچم عزا و روضه در گوشه‌گوشه شهر دیده می‌شود. به نظرم اشتباه اینجاست که هیچ وقت برای این ۳ ماه فکر نمی‌کنیم. برای مثال برای ایام نوروز دیده‌ام که مدیران شبکه‌های مختلف از ماه‌ها قبل نگران هستند که چه سریالی پخش کنند و چه برنامه‌هایی را در نظر بگیرند. باید مدیران رسانه‌ای داشته باشیم که در طول سال همه فکر و ذکرشان ماه‌های محرم، صفر و رمضان باشد تا همه مناسبت‌های این ۳ ماه را پوشش دهند. فقط نباید اینگونه باشد که بیاییم و مراسم روضه را نشان بدهیم، آن هم فقط روضه تهران و فلان و بهمان هیات. در روستاهای ما هم روضه برگزار می‌شود. این کار کاملا قابلیت نمایش دارد و خیلی هم می‌تواند تکان‌دهنده باشد. آن روضه عوامانه روستایی خیلی جذاب است. به نظرم باید نهادی در تلویزیون تعریف شود که فقط منحصر به این مناسبت‌ها باشد. مدیر آن باید تمام فکر و ذهن خود را بر تولید برنامه اعم از مستند، فیلم داستانی، سریال، مراسم سخنرانی و هیات و... متمرکز کند.

ادبیات

آغاز به کار مؤسسه تنظیم و نشر آثار استاد حمید سبزواری

فرزند زنده‌یاد حمید سبزواری از آغاز به کار موسسه تنظیم و نشر آثار استاد حمید سبزواری خبر داد. به گزارش تسنیم، محسن ممتحنی، فرزند زنده‌یاد حمید سبزواری، در ارتباط با راه‌اندازی این موسسه گفت: این مؤسسه به پیشنهاد سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به منظور تسریع در امر انتشار آثار به یادگار مانده از زنده‌یاد سبزواری و چاپ آثار به یادگار مانده از دیگر شاعران راه‌اندازی شده است. وی با اشاره به آماده‌سازی آخرین اثر زنده‌یاد سبزواری ادامه داد: آخرین مجموعه سروده‌های او با همکاری رضا اسماعیلی، مصطفی محدثی‌خراسانی و حسین اسرافیلی، از شاعران کشور تنظیم و تدوین شد. کار تدوین این اثر ۴ ماه به طول انجامید اما با وجود اینکه بیش از یک سال از آماده‌سازی آن می‌گذرد، هنوز به چاپ نرسیده است. در صحبتی که با وزیر ارشاد در این رابطه داشتم، وی نسبت به این موضوع اظهار تأسف کرده و پیشنهاد داد به منظور تسریع چاپ آثار و سرودهای استاد سبزواری، این مؤسسه راه‌اندازی شود.

سینما

رویکرد سینمای ایران تقلید از دیگران است

ضیاءالدین دری گفت: شخصیت درام باید در فیلم آنقدر قوی و همراه با آداب و اصول ایرانی باشد تا تماشاگر دلاوری، شجاعت، مردانگی و سخاوت را از قهرمان فیلم بیاموزد. به گزارش ایرنا، این کارگردان سینما در ارتباط با وضعیت محتوایی فیلم‌هایی که این روزها در سینماها به نمایش درمی‌آید، اظهار کرد: فیلم‌هایی که این روزها ساخته و تولید می‌شود و به اکران درمی‌آید، حاوی مضامین و موضوعاتی است که بیشتر آسیب‌ها و بدی‌ها را نشان می‌دهد و این مساله تاثیر مثبتی روی تماشاگر نمی‌گذارد. با توجه به تاثیرگذاری سینما بر ارتقای فرهنگ عمومی جامعه، ضروری است با خلق درام‌های قوی، موضوعات رفتاری و اخلاقی مثبت و خوب به تصویر کشیده شود تا اثرگذاری مطلوبی بر مخاطب داشته باشد. به عنوان مثال، سیگار کشیدن توسط شخصیت‌های اصلی فیلم، بیشترین تاثیرگذاری را روی مردم دارد و بسیاری از افراد سعی دارند با الگوگیری از شخصیت یا قهرمان فیلمی که دیده‌اند، به استعمال سیگار روی آورند. وی با بیان اینکه صنعت سینمای کشور باید مانند سایر کشورها به دنبال ترویج سبک زندگی خود باشد، گفت: در فیلم‌های غربی، سبک زندگی غربی بخوبی ترویج داده می‌شود اما در ایران رویکردها همواره تقلید از دیگران بوده است و هنوز نتوانسته‌ایم زندگی اصیل ایرانی را همراه با آداب، منش‌ها و رفتارهای آن به مخاطبان انتقال دهیم.

نگاهی به فعالیت‌های رسانه‌ای کمپین اربعینی «حسین اینترنشنال لاو»

عشق بین‌المللی تو!

گروه فرهنگ و هنر: در میان همه موکب‌ها و حسینیه‌هایی که در ایام پیاده‌روی اربعین به فعالیت و خدمت‌رسانی مشغول بودند، موکب‌هایی بودند که برخی ویژگی‌های خاص، آنها را از دیگر موکب‌ها متمایز می‌کرد. موکب‌هایی که با اهداف و اولویت‌های مشخص و با برنامه‌ریزی برای زائران از فرصت پیاده‌روی استفاده می‌کردند و محصولات فرهنگی خود را ارائه می‌دادند یا خدماتی از جنس فرهنگ و رسانه داشتند. یکی از این موکب‌ها که با اهداف هدایت و تسهیل در پیاده‌روی زائران بین‌المللی از کشورهای غیر از ایران و عراق در عمود ۷۴۱ به فعالیت می‌پرداخت، «حسین عشق بین‌المللی» بود که تحت مدیریت یک موسسه در عراق با عنوان «حسین حُبُ الدُّولی» به فعالیت می‌پرداخت. این موکب البته برای مخاطبان غیرعرب‌زبان با عنوان hussain the international love شناخته می‌شد. «میثم مهربانی» یکی از مسؤولان این موکب در گفت‌وگو با «وطن‌امروز» درباره اهداف تشکیل این موسسه و این موکب گفت: هدف اولیه تشکیل این موسسه ایجاد یک شبکه انسانی از عاشقان اباعبدالله(ع) در کل دنیا است که مسیری برای به اشتراک گذاشتن محصولات هنری و صوتی و تصویری با هدف ترویج اربعین و اباعبدالله(ع) باشد. مهربانی با اشاره به خدماتی که در طول زمان برگزاری پیاده‌روی اربعین در این موکب ارائه می‌شد، اظهار کرد: ما یکسری خدمات داشتیم که خیلی مفید واقع شدند، مانند پخش زنده ماهواره‌ای برای گروه‌های خبری و گروه‌های مستندسازی که به اینجا می‌آمدند. در مواجهه با عموم زائران بین‌المللی هم بیشتر هدف گردآوری اطلاعات و جذب مخاطب را داشتیم و امسال به دنبال پیگیری بیشتر این فرآیند بودیم. ما در این کمپین و موکب از حدود ۲۴ کشور شرکت‌کننده داشتیم که ۷۰ درصد آنها اردوزبان‌ها و پاکستانی‌ها بودند. البته ما ایرانی‌ها و عراقی‌ها را ثبت‌نام نمی‌کنیم. مهربانی در پاسخ به این سوال که آیا فعالیت‌های شما از سوی مخاطبان بین‌المللی با استقبال مواجه می‌شود یا خیر هم گفت: بله! موارد زیادی هستند که پیگیری می‌کنند، البته برنامه ما امسال بر این بود که با برنامه‌ریزی‌های مناسب با مخاطبان‌مان استمرار ارتباط داشته باشیم اما این اقبال از سوی آنها بیشتر وجود دارد. در یک نمونه ۴ خانم از کویت یا بحرین که سال گذشته در این موکب حضور داشتند و به آنها خدمات ارائه شده بود، امسال هم آمده بودند و می‌گفتند چرا با ما تماس نگرفتید؟! ما منتظر بودیم با شما در شهر و کشور خودمان کارهای بزرگی برای اباعبدالله انجام دهیم و هر کمکی بخواهید در خدمت‌تان هستیم. این پیگیری از سوی آنان جالب و قابل تامل است و مواردی از این دست کم نیست. امسال هم نخستین سالی است که می‌خواهیم بحث استمرار ارتباط را انجام دهیم. الان در مرحله برنامه‌ریزی هستیم ولی این موضوع در اولویت برنامه‌های‌مان است. این مسؤول موکب «حسین عشق بین‌المللی» درباره ارتباط شبکه‌ای با مخاطبان بین‌المللی نیز می‌گوید: من خیلی به فعالیت شبکه‌ای امیدوارم به شرط اینکه بتوانیم برنامه‌ریزی و کار مطالعاتی مناسبی را انجام دهیم. دوستانی که مطلع هستند، می‌دانند فضای بین‌المللی حتی در جهان اسلام، حساس‌تر از داخل ایران است. در واقع فرصت آزمون و خطا نیست؛ چون اگر خطا کنیم معلوم نیست که باز مخاطبان‌مان را داشته باشیم. باید یک کار مطالعه شده و تشکیلاتی انجام شود. اینکه ما فقط سالی یک بار بیاییم و موکب بزنیم خوب و ترویج فرهنگ اربعین است اما این موکب خلائی را در جنبه بین‌المللی راهپیمایی پر کرده که لازم است حمایت‌های بیشتری از آن صورت بگیرد. مهربانی در پاسخ به سوالی پیرامون زمان ارائه ایده برپایی موکب امسال تا عملیاتی شدن آن نیز اظهار کرد: در واقع یک ماه فرصت داشتیم این تیم جدید تشکیل شود ولی در این یک ماه الحمدلله جلسات خوبی برگزار شد. به دانشگاه ادیان و مذاهب قم رفتیم و صحبت کردیم و نکات خیلی خوبی گفتند که از آنها بهره بردیم. همچنین به اندیشکده‌های جامعه‌المصطفی رفتیم و با کسانی که در بخش‌های مختلف زبانی، فکری، مذهبی و... فعال هستند، هماهنگی‌هایی را انجام دادیم. طلبه‌های جامعه‌المصطفی عمدتا خارجی هستند و ملیت‌های مختلفی دارند که این برای ارتباط‌گیری برای ما یک امتیاز محسوب می‌شد. در واقع اینکه کسی که برای جذب افراد در این موکب فعالیت می‌کرد، از افراد همزبان و از ملت و فرهنگ خودشان بود و می‌دانست چطور با آنها صحبت کند و چه چیزی بگوید، امتیاز بزرگی برای ما محسوب می‌شد. به نحوی که ما همواره در تلاش برای استفاده از این فرصت خوب بوده و هستیم.

گفت‌وگو

گفت‌وگوی «وطن امروز» با گرافیست منچستری حاضر در پیاده‌روی اربعین

امام حسین(ع) بزرگ‌ترین رهبر دنیاست

پیاده‌روی اربعین دیگر به یک میعادگاه بزرگ جهانی تبدیل شده است. اگرچه بایکوت این اتفاق بزرگ توسط رسانه‌های غربی به شکلی کاملا هماهنگ‌شده ادامه دارد اما مسافران غربی این پیاده‌روی از ینگه دنیا برای حضور در این گردهمایی ابراز علاقه می‌کنند. امسال با حمایت سازمان هنری- رسانه‌ای اوج، برخی حاضران بین‌المللی و همچنین غیرمسلمان پیاده‌روی اربعین حسینی، به دعوت کمپین «حسین عشق بین‌المللی» (Hussain the International Love) به این راهپیمایی آمدند. در میان حاضران بین‌المللی این کمپین، نام هنرمندان نیز به چشم می‌خورد. محمد حمزه، گرافیست و طراح انگلیسی بعد از حضور در مراسم پیاده‌روی امسال از این سفر به «دسته‌جمعی‌ترین سفر شخصی» تعبیر کرد. محمد حمزه، هنرمند گرافیست که از اهالی شهر منچستر انگلیس است، در گفت‌وگو با خبرنگار «وطن امروز» با اشاره به اینکه هیچ رهبری در دنیا نمی‌تواند جمعیتی را که امروز امام حسین(ع) به کربلا کشانده است در یک کمپین جمع کند، گفت: «رهبرانی در دنیا بودند که من تحسین‌شان می‌کردم اما آنها در حدی نیستند که بخواهند کاری را بکنند که امام حسین می‌کند. اصلا قابل مقایسه با امام حسین نیستند. امام حسین(ع) بزرگ‌ترین رهبر دنیاست.» حمزه با اشاره به وجوه شاخص پیاده‌روی اربعین دیگر در نظرم آمد، فروتنی و حال تجربه نکرده و ندیده بودم.»

همچنین عنوان کرد: «اربعین می‌توان دسته‌جمعی آن را تجربه شخصی منحصر به فرد خودمان که میلیون‌ها نفر دیگر گذاشته‌اند. این خیلی زیباست». این فعال سیاسی- اجتماعی همچنین درباره سابقه راهپیمایی اربعین افزود: «براساس اطلاعاتی که من کسب کرده‌ام و تحقیقاتی که داشته‌ام راهپیمایی اربعین یک سابقه طولانی دارد. این سفر واقعا یک سفر شخصی است، اگرچه آدم‌ها با هم آن را انجام می‌دهند». حمزه همچنین درباره اینکه چه حسی پس از سفر اربعین دارد، می‌گوید: «در زندگی‌ام همیشه در تکاپو و تلاشم برای اینکه به حقیقتی آرامش‌بخش برسم و بودن در اینجا احساس آرامش برایم داشته است. ندیده بودم اینقدر مردم برای یک مدت طولانی با من مهربان باشند. در تمام مدتی که راه می‌رفتم همه داشتند به هم لبخند می‌زدند. من هم هنرمند هستم و درباره این چیزها فکر می‌کنم». وی افزود: «من همیشه تحت تاثیر پیام امام حسین بودم بویژه از زمانی که ۱۳ساله بودم و شیعه شدم». حمزه با اشاره به اینکه «اگر فرصت کربلا آمدن هم پیدا نمی‌کردم باز هم خیلی کارها به عشق امام حسین انجام می‌دادم»، درباره فعالیت‌های هنری خود پیرامون مکتب عاشورا گفت: «من کارهایی را انجام دادم که مبارزه، آگاهی و مقاومت در آنها وجود دارد. فکر می‌کنم اینها پیام‌های عاشورا هستند». حمزه با تعریف کردن ماجرای شیعه شدن خود افزود: «۱۳ ساله بودم که شیعه شدم. همیشه اهل سیاست و ژئوپلیتیک بودم و اخبار دنیا را رصد می‌کردم. با دیدن بی‌عدالتی‌ها آزار می‌دیدم و همیشه دنبال یک معیاری بودم که به آن چنگ بزنم که با آن معنی بدی و زشتی را درک و خوبی را انتخاب کنم. با توجه به اینکه زمینه ذهنی من به خاطر پدر و مادرم به حنفی‌مذهب‌ها و اهل تسنن بازمی‌گشت و پدربزرگم از پاکستان آمده بود، در همان مذهب شروع به جست‌وجو کردم اما نتوانستم جواب و معیار را پیدا کنم. بعد درباره امام حسین و اهل بیت بیشتر دانستم و تحقیق کردم. اینطور بود که گویا قلب سیاهم روشن و همه چیز برایم متفاوت‌تر از قبل شد».

نقد فیلم

درباره فیلم سینمایی «ملی و راه‌های نرفته‌اش» ساخته تهمینه میلانی

نقض غرض

حسین ساعی‌منش: آیا اینکه یک فیلمساز در فیلمش به دغدغه‌های اجتماعی‌اش بپردازد ایرادی دارد؟ آیا واکنش نشان دادن یک کارگردان به مشکلات جامعه‌اش نقطه ضعف آثار او محسوب می‌شود؟ بدیهی است که نه. واضح است که چنین مساله‌ای نه‌تنها ضعف نیست، بلکه ویژگی تحسین‌برانگیزی هم به شمار می‌آید. اینکه کسی در جایی که زندگی می‌کند، مشکلاتی تا این حد ویرانگر را ببیند (طبعا از دید خودش) و این تبدیل به دغدغه‌اش شود و در جهت رفع آن بکوشد. این مساله البته یک فرض بدیهی هم دارد: اینکه آن دغدغه مورد نظر در حال حاضر مهم‌ترین موضوع ممکن برای فیلمساز است، چون تصمیم گرفته در فرصت پیش آمده (فیلم جدیدش)، بین تمام موضوعات موجود، به آن بپردازد. حالا وقتی فیلمسازی در چنین شرایطی قرار می‌گیرد باید چه کند؟ واضح است باید تلاش کند در فیلم جدیدش این دغدغه را برای کسانی که به آن توجهی ندارند تبدیل به مساله مهمی کند. و باز هم بدیهی است اگر مخاطب یک فیلم سینمایی دغدغه مشابهی نداشته باشد، هیچ جای تعجبی ندارد چون اصولا قرار نیست تمام آدم‌های روی زمین دغدغه‌های مشابه داشته باشند و اگر به فرض محال چنین باشد، دیگر مطرح‌کردن آن دغدغه در یک فیلم سینمایی کار عبثی است. متوجه هستم تمام اینها که گفته شد توضیح واضحات است اما اگر «ملی و راه‌های نرفته‌اش» را دیده باشید کاملا تایید می‌کنید فیلم همین بدیهیات را نادیده گرفته و به همین دلیل است که مهم‌ترین سوال‌مان که البته بی‌جواب هم می‌ماند، این است که اگر این دغدغه‌ها واقعا برای تهمینه میلانی مهم است، چرا اینچنین مجدانه تلاش می‌کند به ابتذال‌شان بکشاند؟ اگر این مساله برایش جدی است، خب بدیهی است خودش باید اولین نفری باشد که از تلف‌شدن آن ناراحت شود ولی حاصل کار اصلا چنین چیزی را تایید نمی‌کند و نشان از نوعی بی‌توجهی بی‌سابقه به ساخت یک فیلم درگیرکننده دارد و آن را دقیقا به ضد آن هدف اولیه تبدیل کرده به طوری که مثلا وقتی شخصیت مرد داستان همسر باردارش را تا حدی کتک می‌زند که بچه‌اش تلف می‌شود، صدای خنده از گوشه و کنار سالن به گوش می‌رسد! این عدم موفقیت مطلق فیلم ریشه در چیزی دارد که خیلی عجیب است. اگر کارگردانش بعد از این همه فیلمی که ساخته متوجه آن نباشد تمام آنچه در فیلم به چشم می‌خورد نه برای ساخته شدن یک «فیلم سینمایی»، بلکه برای بیان «حرف‌های کارگردان» کنار هم جمع شده (و باز هم بدیهی است وقتی کسی برای ساختن «فیلم» اقدام نکرده نباید انتظار داشته باشد «فیلم» اش را تحسین کنند) و عجیب‌ترین کپسولی را که در این سال‌ها بر پرده دیده‌ایم، تولید کرده: برادری که اگر خواهرش عاشق شود سر او را لب باغچه می‌برد، دختری که برای رفتن به کلاس خیاطی باید هزار جور پنهان‌کاری کند، شوهری که در شب عروسی به خاطر اینکه زنش با دایی‌اش(!) می‌گفته و می‌خندیده بهش نسبت بد می‌دهد و از خانه می‌رود. دنیای فیلم جایی است که تمام مردان یک گاراژ (واقعا تمام‌شان، صددرصدشان) به زن تازه‌وارد خیره می‌شوند، شوهرها همسران‌شان را به‌خاطر موضوعاتی مانند شور شدن شام تا سرحد مرگ کتک می‌زنند، زنان را به خاطر هدیه گرفتن از مرد غریبه سنگسار(!) می‌کنند و زنان به عنوان جنس ضعیف ستم می‌بینند و نمی‌دانند چه راه‌هایی برای مقابله وجود دارد که نرفته‌اند (باورش سخت است ولی وجه تسمیه فیلم همین است) و همه گرفتار مردانی دیوسیرت، بدطینت و ظاهرسازند و... صبر کنید! واقعا داریم این حرف‌ها را درباره فیلمی می‌زنیم که الان روی پرده است؟ بله متاسفانه. «ملی و راه‌های نرفته‌اش» فیلمی است که می‌توانیم بعد از تمام شدنش، با همان گیجی و منگی دیل کوپر در پایان فصل سوم «توین پیکس» و با همان لحن متعجب و ناباورانه از خودمان بپرسیم «الان چه سالیه؟»

***

جواب‌دادن به این حرف‌ها البته کاری ندارد. می‌شود برای هر کدام از این موارد، مثال‌های واقعی زد و تاکید کرد در همین جامعه امروز ما هم مصادیقش پیدا می‌شود. اما این مساله علاوه بر اینکه مشکل کار را بغرنج‌تر می‌کند (از این جهت که فیلم توانسته مشکلات به روزش را بشدت تاریخ گذشته نشان دهد) باعث می‌شود دوباره بر این نکته تاکید شود که اهمیت مصادیق «واقعی» در یک فیلم سینمایی مطلقا محلی از اعراب ندارد و آنچه مهم است، فقط این است که عناصر فیلم (هر چند غیرواقعی) باورپذیر باشند. البته نباید امیدوار باشیم یادآوری این نکته تاثیری داشته باشد، چون اولا از فرط تکرار بعید است به گوش کسی نرسیده باشد و ثانیا کسی که بی‌توجهی به فیلمش را حاصل یک تبانی برنامه‌ریزی‌شده در جشنواره فجر و جشن منتقدان می‌داند، بعید است ایرادی را متوجه اثر خودش بداند. با این وصف، آنچه ممکن است به گوشی برسد این است که اگر مسؤولان امر قصد دارند در ماه‌های عزاداری فیلم‌های کمدی را اکران نکنند، شاید بهتر باشد فایلی هم برای فیلم‌هایی از این دست باز کنند که به مراتب از فیلم‌های کمدی مفرح‌ترند!

شعر

محمود کریمی، شاعر و مداح اهل بیت:

شعر آیینی باید فخیم و سازنده باشد

محمود کریمی، مداح اهل بیت با حضور در برنامه تلویزیونی «چهل‌چراغ» در گفت‌وگو با محمدرضا شهیدی‌فر از بایدهای شعر آیینی و ملاحظات ذاکری معصومین سخن گفت. به گزارش فارس، محمود کریمی، مداح اهل بیت که میهمان برنامه تلویزیونی «چهل‌چراغ» شده بود درباره تفاوت شعر آیینی و غیرآیینی گفت: «شعر غیرآیینی مثل این است که شما تا یک حدی از طواف بیشتر نمی‌توانید پایین بیایید اما دایره‌تان وسیع‌تر می‌شود. مثلا در شعر غیرآیینی می‌توان از کلمه قرمز به جای سرخ استفاده کرد. در واقع شعر آیینی وسعتش مثل کعبه است و ارتفاعش زیاد است. شعر آیینی باید معنای فخیم و سازنده‌ای داشته باشد». این مداح با گلایه از برخی اشعار سطحی در مدح سالار شهیدان گفت: «آقا امام حسین(ع) در اوج معصومیت و مصیبت در ۴۸ بیت رجز خواندند، بعد من محمود کریمی فکر می‌کنم خبری است و شعر گفته‌ام! پدرمان آقا امیرالمومنین خطبه بدون نقطه گفته است، ما می‌توانیم این شکلی بگوییم؟ ما چیزی برای عرضه نداریم اما فکر می‌کنیم که خیلی بالا آمده‌ایم اما به قله نگاه می‌کنیم و می‌فهمیم نه، خیلی بالاتر از ما وجود دارد. از لحاظ فنی هم گاهی می‌بینیم در مجلسی خواندن اشعار عامیانه جواب نمی‌دهد و در جلسه‌ای تنها یک بیت حافظ می‌خوانی و می‌بینی به اندازه یک مجلس جواب می‌گیری». وی همچنین درباره نحوه بهره‌مندی مداحان از اشعار و ترانه‌های روز گفت: «من کمتر از ترانه‌ها استفاده می‌کنم اما گاهی هم انجام داده‌ام. استفاده از آهنگ ترانه‌ها شاید بد نباشد اما چندان با آن موافق نیستم».

سینمای جهان

۳ خبر از رسوایی بزرگ اخلاقی هالیوود

افشای پرونده فساد اخلاقی هاروی واینستاین، تهیه‌کننده سرشناس هالیوود باعث ایجاد موجی بی‌سابقه از افشاگری‌ها طی چند وقت گذشته در هالیوود شده است. به گزارش «وطن امروز»، دامنه انتشار خبرهای فساد اخلاقی در سینمای آمریکا به قدری گسترده شده که فقط طی چند روز گذشته ۲ پرونده جدید درباره این موضوع در هالیوود گشوده شده است. در ادامه ۳ خبر منتشرشده در رسانه‌ها در ارتباط با تازه‌ترین رویدادهای پیش‌آمده پیرامون این رسوایی بزرگ را می‌خوانید.

***

■ **دوری یک‌ساله «پزشک دهکده» از سینما به‌خاطر آزار جنسی!**

جین سیمور از رویدادی سخن گفت که او را تا مرز کنار گذاشتن کامل بازیگری پیش برده است. به گزارش خبرآنلاین، جین سیمور، بازیگری که در ایران برای بازی در سریال «پزشک دهکده» چهره شناخته‌شده‌ای است، در گفت‌وگو با برنامه «سانرایز» اعلام کرد در آغاز وارد شدن به دنیای بازیگری از سوی یکی از قدرتمندترین تهیه‌کنندگان هالیوود مورد آزار جنسی قرار گرفته است. به گفته سیمور، یکی از تهیه‌کنندگان مطرح آن روزهای هالیوود به او پیشنهاد بازی در یکی از آثارش را ارائه کرده و در قبال این کار او را مورد آزار جنسی قرار داده بود. هنگامی که سیمور مقاومت می‌کند و در مقابل او می‌ایستد با تهدید روبه‌رو می‌شود. بازیگر «پزشک دهکده» در این باره گفت: «او فرد قدرتمندی بود. در واقع او برای یک سال تمام مانع فعالیت من در عرصه بازیگری شد. این موضوع حتی مرا به سمت کنار گذاشتن بازیگری پیش برد».

■ **یک کمدین هم مورد اتهام جنسی قرار گرفت**

نیویورک‌تایمز در یک مقاله جنجالی جدید به فساد اخلاقی لویی سی‌کی، یکی از شناخته‌شده‌ترین کمدین‌های آمریکا پرداخته است. به گزارش مهر، بعد از اینکه روزنامه نیویورک‌تایمز اواخر روز پنجشنبه جدیدترین گزارش جنجالی خود را منتشر کرد که در آن ۵ زن ادعاهای خود مبنی بر سوءرفتار جنسی لویی سی‌کی را توصیف کردند، دو شبکه تلویزیونی که مدت‌هاست با این کمدین معروف آمریکایی کار می‌کنند پاسخی سریع دادند. اچ‌بی‌او بدون تلف کردن وقت، خودش را از لویی سی‌کی دور کرد. این شبکه اعلام کرد این کمدین در رخداد جدید «شب ستاره‌های بسیار» حضور نخواهد داشت و گفت پروژه‌های قبلی او از سرویس «آن دِمَند» یا «پخش آنی» حذف خواهد شد. شبکه افایکس هم اعلام کرد از شنیدن اتهامات وارد شده علیه لویی سی‌کی بسیار ناراضی و مشغول بازبینی روابط خود با این کمدین است. پس از انتشار گزارش سوءرفتارهای جنسی لویی سی‌کی توسط نیویورک‌تایمز، سخنگوی این کمدین در ابتدا گفت او به هیچ یک از سوال‌ها در این باره پاسخ نخواهد داد اما بعد از چند ساعت گفت او «طی روزهای آینده» بیانیه‌ای منتشر خواهد کرد. لویی سی‌کی از معروف‌ترین کمدین‌های آمریکایی است که همتایان بسیاری ندارد و موفقیت‌های بسیاری در سال‌های گذشته به دست آورده است.

■ **فیلمبرداری مجدد اثری با بازی کوین اسپیسی**

پس از اتهامات اخلاقی «کوین اسپیسی»، فیلم «تمام پول دنیا» با یک بازیگر جدید و دوباره مقابل دوربین می‌رود. به گزارش ایسنا، کمپانی سونی از فیلمبرداری مجدد فیلم «تمام پول دنیا» این بار بدون حضور «کوین اسپیسی» در نقش اصلی حمایت کرده و قرار است «ریدلی اسکات» فیلمبرداری این فیلم را بزودی آغاز کند. «کریستوفر پلامر» بازیگر برنده اسکار کانادایی قرار است در این فیلم جایگزین «کوین اسپیسی» شود و در نقش «جان پل گتی» میلیاردر آمریکایی مقابل دوربین برود. جدیدترین پروژه سینمایی «ریدلی اسکات» که قرار بود در مراسم اختتامیه جشنواره فیلم موسسه فیلم آمریکا (AFI) روی پرده برود، در سایه اتهامات اخلاقی مطرح شده درباره «کوین اسپیسی» از برنامه نمایش این جشنواره خارج شد. «آنتونی رپ» بازیگر آمریکایی چندی پیش فاش کرد که در سال ۱۹۸۶ و زمانی که ۱۴ ساله بوده در یک میهمانی توسط «کوین اسپیسی» مورد آزار جنسی قرار گرفته است.